

CHỐNG CỘNG HAY KHÔNG CHỐNG CỘNG?

Łs. Lê Duy San

Chúng ta là những người Việt tỵ nạn Cộng Sản. Nếu chúng ta không chống Cộng thì chống cái gì? Chống cái ÁC hả ? Bọn Việt Cộng chỉ mong có thể. Bởi vì cái ác thì ở đâu mà chẳng có? Ngay xứ Mỹ này cũng thiếu gì cái ÁC?

Gần đây, chúng ta thường nghe thấy một vài người nói: “Chống Cộng đã 42 năm rồi, chúng ta có làm được gì bọn Việt Cộng không mà cứ chống mãi? hay “Bọn Việt Cộng bây giờ, thằng nào cũng giàu nứt đố đổ vách, cũng nhà lầu xe hơi, không chủ khách sạn này thì cũng Giám Đốc công ty kia. Chúng đâu còn là Cộng Sản nữa mà chống? Có người còn hỏi một câu rất ư là ... không biết phải dùng chữ gì cho đúng: “Gần xuống lỗ rồi... còn chống Cộng làm gì?”

Không biết những người có ý nghĩ như trên là hạng người gì ? Người Việt tỵ nạn Cộng Sản hay tỵ nạn kinh tế? Người Việt Quốc Gia hay Việt Cộng nằm vùng ? Nhưng dù sao tôi cũng cảm ơn họ đã gợi hứng cho tôi để viết bài này.

1/ Chống Cộng để làm gì ?

2/ Đã 42 năm rồi, chống Cộng có đem lại được kết quả gì không ?

I.- Chống Cộng để làm gì ?

Chúng ta, những người Việt tỵ nạn Cộng Sản, dù là di tản hay vượt biên, dù là được bảo lãnh theo diện O.D.P hay đi theo chương trình H.O, không kể con em của chúng ta, ít nhất cũng ở cái tuổi “thất thập cổ lai hi”, nghĩa là ở cái tuổi “gần xuống lỗ” rồi. Vậy còn chống Cộng để làm gì?

Chúng ta chống Cộng vì chúng ta coi việc chống Cộng là bổn phận của một người dân yêu nước. Chúng ta chống Cộng vì trái tim chứ không phải vì quyền lợi.

Chúng ta chống Cộng không phải vì chúng ta muốn làm vương, làm tướng gì khi chế độ Cộng Sản sụp đổ. Chúng ta chống Cộng cũng không phải vì chúng ta muốn được hưởng đặc quyền, đặc lợi gì hay đòi lại được gì khi chế độ Cộng Sản sụp đổ. Khi chúng ta bỏ nước ra đi là chúng ta đã bỏ hết. Ngay cái nhà của chúng ta, do công lao có khi cả mấy đời mới có, chúng ta cũng bỏ. Muốn đòi cũng khó. Bọn Việt Cộng sau khi chiếm đoạt, chúng cấp cho nhau ở rồi bán lại cho người khác. Bán đi, bán lại cả chục lần, người mua sau cùng trở thành kẻ chiếm ngụ ngay tình và hợp pháp, làm sao chúng ta đòi lại được? Con cháu của chúng ta, chúng đã có quốc tịch của nước chúng định cư. Chúng đã thành tài và có công ăn việc làm tốt ở nước định cư, chúng đâu thích trở về Việt Nam dù có được chính quyền mới đãi ngộ.

Chúng ta chống Cộng vì chúng ta không muốn người dân trong nước phải sống cực khổ và nhục nhã dưới sự cai trị vô cùng độc ác và dã man của bọn Việt Cộng. Chúng ta chống Cộng vì chúng ta muốn người dân trong nước phải nhận thức được thế nào là tự do, thế nào là dân chủ, thế nào là nhân quyền để từ đó mà vùng dậy đòi quyền sống cho chính mình, cho đồng bào cùng cảnh ngộ như mình và đòi quyền là chủ đất nước.

Vì thế, nhiệm vụ lật đổ chế độ Cộng Sản là nhiệm vụ của người dân trong nước, nhưng chúng ta có bổn phận phải giúp đỡ họ, cổ vũ họ và ủng hộ họ. Chúng ta là chỗ dựa của họ. Do đó chúng ta phải chống Cộng.

II.- Đã 42 năm rồi, chống Cộng có đem lại được kết quả gì không ?

Đã 42 năm rồi, chống Cộng có đem lại được kết quả gì không ? Lẽ dĩ nhiên phải có kết quả, nếu không chúng ta đã bỏ cuộc từ lâu.

1/ Ở Hải Ngoại.

Những cuộc biểu tình đã đảo Cộng Sản, những buổi hội thảo, hội luận hay viết bài tố cáo sự vi phạm nhân quyền hay tội ác của Cộng Sản đăng tải trên báo chí, truyền hình hay đưa lên các diễn đàn cũng như những buổi lễ tưởng niệm ngày 30/4, ngày Tổng Thống Ngô Đình Diệm bị sát hại v.v... không phải là để than khóc mà là để vạch trần tội ác của Việt Cộng, để đòi hỏi những quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tự do hội họp, tự do tư tưởng v.v... cho những người dân trong nước đang phải chịu cảnh áp bức, cảnh lâm than đói khổ dưới chế độ Cộng Sản.

Chính vì sự chống Cộng này của chúng ta mà bọn Cộng Sản Việt Nam khi tới Mỹ, đi đến đâu cũng phải trốn lui, trốn lủi, phải luôn cửa hông, phải chui cửa hậu, phải nhờ cảnh sát Mỹ bảo vệ. Chính vì sự chống Cộng này của chúng ta mà cờ MÁU của bọn cộng sản Việt Nam, ngoi lên được cái nào là bị chúng ta giật bỏ cái đó. Trái lại, cờ VÀNG ba sọc đỏ của chúng ta thì không những luôn luôn được đồng bào chúng ta trang trọng giương cao và tung bay càng ngày càng nhiều trong các buổi sinh hoạt, hội hè. Ngay cả một số những người đã và đang sống dưới chế độ Cộng Sản Việt Nam và cả những người đã từng là đảng viên cộng sản Việt Nam cũng đã thức tỉnh và mong muốn một ngày nào đó, ngọn Cờ Vàng ba Sọc Đỏ của chúng ta sẽ tung bay trở lại trên bầu trời Việt Nam. Chính vì vậy mà nghị quyền Cộng Sản Việt Nam phải đề ra Nghị Quyết 36 để chống lại.

Anh Đặng Chí Hùng, một người trẻ, sinh ra và lớn lên dưới chế độ Cộng Sản, mặc dầu là con của một "liệt sĩ" (Việt Cộng), nhưng đã sớm thức tỉnh nhờ sự chống Cộng của chúng ta, anh đã dẫn

than vào con đường chống Cộng. Bị Việt Cộng lung bắt, năm 2015, anh đã vượt biên và ty nạn tại Canada. Anh nói: *”Càng nhìn những hình ảnh đau thương của dân tộc trong những ngày qua, không chỉ riêng tôi mà cả triệu người có lòng với dân tộc đều rướm lệ... Vàng ! Quê hương chúng ta đã quá khổ đau rồi. Còn chờ gì nữa ? Còn đi loanh quanh đâu nữa ? Chỉ có một con đường chúng ta đi đó là “Không khoan nhượng với cộng sản” thì mới mong thoát khỏi kiếp nạn CS này. Trước khi hỏi ông Trời, chúng ta nên hỏi chính chúng ta thì hơn...”*

2/ Ở Quốc Nội.

Nhờ sự chống Cộng của người Việt ty nạn Cộng Sản hải ngoại, cái “chính nghĩa” mà bọn Cộng Sản Việt Nam rêu rao do sự tuyên truyền và lừa bịp mà có được như “Đánh Pháp để giành độc lập” hay “Đánh Mỹ để giải phóng miền Nam” người dân trong nước cũng không còn tin nữa.

Ngày nay, không những chỉ dân miền Nam, mà cả dân miền Bắc cũng hiểu rằng năm 1945 Việt Nam đã được độc lập do Hoàng Đế Bảo Đại làm Quốc Trưởng và Sứ gia Trần Trọng Kim làm Thủ Tướng. Chính bọn Việt Cộng, lúc bấy giờ còn gọi là Việt Minh, đã cướp chính quyền của chính phủ Trần Trọng Kim rồi ký Hiệp Định Sơ Bộ ngày 6/3/1946 với Pháp, cho phép Pháp đổ bộ vào Bắc Việt để thay Trung Hoa tước khí giới Nhật, để chúng rảnh tay tiêu diệt các đảng phái quốc gia gây lên cuộc nội chiến Quốc Cộng, rồi phát động chiến tranh Việt Pháp vào ngày 19/12/1946 để giành chính nghĩa.

Sau Hiệp định Geneve 1954, Việt Nam bị chia đôi, lấy vĩ tuyến 17 làm ranh giới hai miền Bắc Nam. Người dân miền Nam đã và đang hưởng cuộc sống an bình, tự do và dân chủ do Tổng Thống Ngô Đình Diệm lãnh đạo thì bọn Việt Cộng miền Bắc lại dựng lên Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam vào năm 1960 dưới chiêu bài “Đánh Mỹ cứu nước, giải phóng miền Nam” để cưỡng chiếm miền Nam và áp đặt chủ nghĩa Cộng Sản lên toàn thể người dân trong cả nước.

Chính nhờ sự chống Cộng của chúng ta mà người dân Việt Nam ngày nay đã thấy rõ bộ mặt thật của Việt Cộng chỉ là bọn bán nước hại dân. Người dân Việt Nam không những không còn tin theo bọn Việt Cộng mà còn công khai chống lại chúng. Họ đã dám kéo nhau đi biểu tình đòi nhà đòi đất. Họ đã dám tụt quần trước cơ quan của nguy quyền Cộng Sản, chửi rủa và đá đảo bọn nguy quyền tham nhũng khiến bọn Việt Cộng phải dùng xã hội đen để đàn áp. Chính nhờ sự chống Cộng của chúng ta, người dân trong nước đã dám vác cờ Vàng ba sọc đỏ đi biểu tình và đã dám gọi thẳng tên đảng Cộng Sản Việt Nam ra đá đảo. Chính nhờ sự chống Cộng của người Việt Hải Ngoại mà người dân trong nước đã dám bắt giữ gần 40 tên công an và viên chức chính quyền làm con tin trong vụ Đồng Tâm ở huyện Mỹ Đức Hà Nội vào ngày 15/4/2017.

Người dân oan khi được đài RFI phỏng vấn đã dám gọi **đảng Cộng Sản Việt Nam là đảng Cướp**. Điều đó chứng tỏ rằng nguy quyền Cộng Sản Việt Nam không còn uy quyền gì đối với quần chúng.

Ngay cả những người đã từng đi theo Việt Minh, Cộng Sản từ 1945, 1946 và có tới 4, 5 chục tuổi đảng cũng đã thức tỉnh và chống lại chế độ. Điển hình là cựu Trung Tá Quân Đội Cộng Sản Trần Anh Kim, nguyên bí thư đảng ủy tỉnh Thái Bình, trong một cuộc phỏng vấn của ông Hoàng Hà (Tiếng Nói Đa Nguyên) ông Trần Anh Kim đã nói *“Không phải là Mỹ xâm lược Việt Nam mà là Trung Quốc xâm lược Việt Nam và gọi bọn lãnh đạo Việt Nam là một “lũ hèn nhát”, là một “Tập*

Đoàn Lừa Đảo". Ông công nhận trong trận chiến bảo vệ Hoàng Sa năm 1974, quân đội Việt Nam Cộng Hòa đã oanh liệt chiến đấu để bảo vệ Hoàng Sa là những người anh hùng của dân tộc.

Anh Đặng Xuân Khánh, một sinh viên trẻ hiện đang sống tại Việt Nam trong bài **"Đâu là sự thật"** đã viết: **"Chúng tôi đã được học tập dưới hệ thống nhà trường xã hội chủ nghĩa (XHCN) về lý do tại sao có cuộc chiến tranh Việt Nam qua những cụm từ như "chế độ khát máu Mỹ-Diệm", "miền Nam bị Mỹ, ngụy kìm kẹp", "đánh cho Mỹ rút đánh cho Ngụy nhào", "giải phóng ách thống trị thực dân kiểu mới của Mỹ", "giải phóng miền Nam" v.v... Nhưng ngày nay, với sự phổ biến của công nghệ thông tin, chúng tôi đã biết nhiều hơn trước. Về lý do tại sao đã có và do ai gây ra cuộc chiến Việt Nam 1954-1975, hoàn toàn không phải như chúng tôi đã được tuyên truyền trong nhà trường"**.

Chính Lê Duẩn, nguyên Tổng Bí Thư của đảng Cộng Sản Việt Nam đã nói: **"Ta đánh miền Nam là đánh cho Liên Xô, cho Trung Quốc"** và **"Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, đánh cho Trung Quốc, cho các nước xã hội chủ nghĩa và cho cả nhân loại**. Vì thế, sau khi cưỡng chiếm được miền Nam, năm 1976 Lê Duẩn đã ngang nhiên áp đặt Chủ Nghĩa Cộng Sản lên đầu toàn dân VN, đổi tên đảng Lao Động (vì thấy không còn cần phải lừa bịp dân nữa) thành đảng Cộng Sản Việt Nam. Lê Duẩn nói **"Ta đã thành công trong việc cắm lá cờ Mác-Lê trên toàn cõi Việt Nam"**.

Mới đây, vào ngày 20/9/2017, ông Nguyễn Trung, cựu Đại Sứ Việt Cộng tại Thái Lan và Đức cùng một số đảng viên Cộng Sản đã viết một kiến nghị dày hơn 40 trang gửi Bộ Chính Trị yêu cầu khép lại quá khứ, đổi tên đảng, tên nước và từ bỏ chủ nghĩa Mác Lê.

Trên đây chỉ là điển hình mấy trường hợp, còn không biết bao nhiêu đảng viên đã thức tỉnh, đã từ bỏ đảng hoặc tỏ bày bất đồng chính kiến với đảng Cộng Sản Việt Nam.

Tóm lại, tinh thần chống Cộng của người dân trong nước có được như ngày hôm nay là kết quả của những sinh hoạt chống Cộng của người Việt tỵ nạn Cộng Sản tại hải ngoại. Chính vì vậy chúng luôn luôn tìm cách xóa bỏ những sinh hoạt có tính cách chống Cộng của chúng ta như không chào quốc kỳ và quốc ca VNCH, đổi tên ngày Quốc Hận 30/4 thành Ngày Diễn Hành Tự Do, Ngày Hành Trình Tự Do, Ngày Việt Nam Cộng Hoà hay Ngày Cự Chiến Bình, nhưng tất cả đều thất

bại. Chúng chuyển sang chiêu bài Hoà Hợp Hoà Giải, nhưng cũng không xong. Nay chúng lại cho phát động phong trào **KHÔNG CHỐNG CỘNG.**

Chúng ta là những người Việt ty nạn Cộng Sản. ***Nếu chúng ta không chống Cộng thì chống cái gì? Chống cái ÁC hả ? Bọn Việt Cộng chỉ mong có thể.***

Bởi vì cái ác thì ở đâu mà chẳng có? Ngay xứ Mỹ này cũng thiếu gì cái ÁC?

Chúng ta đừng thả mối bắt bóng, đừng bỏ chống cái ác chính là Cộng Sản mà đi tìm những cái ác vớ vẩn như bạo hành phụ nữ, bạo hành trẻ em, bạo hành súc vật v.v...

Bọn Việt Cộng đang trong giai đoạn khủng hoảng. Chúng đang thanh toán nhau để giành quyền lực. Sự sụp đổ của chế độ Cộng Sản là điều chắc chắn sẽ xảy ra, vấn đề chỉ là thời gian. Hơn lúc nào hết, chúng ta phải chống cộng tích cực hơn, mạnh mẽ hơn, để cho đồng bào trong nước tin tưởng hơn mà lên tiếng chống bọn Việt Cộng bán nước hại dân mạnh mẽ hơn. Tiếc rằng, trong số người Việt ty nạn Cộng sản chúng ta đã có một số người, hay nói cho rõ hơn, một số trí thức mê sảng mà một đồng môn Chu Văn An, anh Bùi Bảo Trúc đã gọi là **bọn chó đẻ**, chỉ vì một chút lợi danh, không những đã không góp phần vào công việc giải trừ chế độ Cộng Sản Việt Nam lại đi làm tay sai cho bọn Việt Cộng đưa ra những chiêu bài hoà hợp hoà giải, xóa bỏ hận thù v.v... khiến bọn chúng vẫn còn sống dai dẳng cho tới ngày nay.

Ls. Lê Duy San